

SKRYPT KURSU PRZEWODNICZEK

KOMENTARZ DO MINIMUM KURSU PWD

KALENDARZ DZIAŁAŃ PRZED I PO KURSIE

PRAKTYCZNE PORADY I POMYSŁY DLA KADRY KURSU

ZAŁĄCZNIKI

KOMENTARZ DO MINIMUM KURSU PWD

I.

1. SŁUŻBA BOGU JAKO SENS ŻYCIA CZŁOWIEKA I KIERUNEK HARCERSKIEJ DROGI. SŁUŻBA BOGU W DRUŻYNIE HARCERSKIEJ.

- Czynienie dobra w jego zwykłym, codziennym wymiarze
- Dbanie o świat, którego jesteśmy gospodarzami
- Szacunek dla piękna
- Szukanie prawdy o świecie, życiu, o nas samych
- Wędrówka drogą miłości (rozwój rozumienia tego pojęcia)
- Cześć oddawana Bogu w Liturgii Kościoła i własnej modlitwie

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Wspólna msza święta na kursie
- Napisanie modlitwy (na podstawie punktów Prawa Harcerskiego), poprowadzenie modlitwy
- Zrobić coś dobrego dla drugiej osoby w sposób niezauważalny
- Współpraca z księdzem (oprawa Mszy Świętej)
- Umiejętność czytania Pisma Świętego i odniesienie go do siebie
- Kontakt z prawdziwym świadkiem Boga

Kontekst naukowy:

- Pismo Święte
- „Bóg, którego szukasz” Bill Hybels

Proponowane formy realizacji:

- Zajęcia trwające ok. 4 godzin, osoba pojawia się wcześniej, uczestniczy w życiu kursu, porannej modlitwie
- Zajęcia zakończone wspólną Mszą Świętą
- W ramach zajęć przygotowanie oprawy mszy
- Czas na spowiedź, na rozmowę z osobą prowadzącą zajęcia
- Zajęcia odnoszące się do samej przewodniczki, najlepiej aby prowadził ksiądz, ale znający harcerstwo
- Zajęcia odnośnie służby Bogu w drużynie (te może poprowadzić instruktorka) – te zajęcia często prowadzone na kursach metodyki, nie dublować.

2. SŁUŻBA POLSCE JAKO SPRAWDZIAN HARCERSKIEJ POSTAWY, AKTUALNOŚĆ POJĘCIA „patriotyzm”

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Zna pojęcie patriotyzmu, a raczej aktualność tego pojęcia, co znaczy dla niej, dla harcerek z drużyny
- Wie kim jest – własna tożsamość (konieczna do bycia patriotą)
- Wiedza, że działanie harcerki to forma patriotyzmu
- Wie, po co uczestniczy w uroczystościach 3.05., 11.11., a także wie, iż przejaw patriotyzmu łączy się z pojęciem służby
- Doświadczenie „czynu patriotycznego”
- Wie, jaką rolę odgrywało i odgrywa współczesne harcerstwo w polskim społeczeństwie
- Próbuje funkcjonować w społeczeństwie zgodnie z ideą harcerstwa
- Umie przełożyć swoją świadomość na pracę z drużyną
- Ma świadomość, że wychowuje polskie społeczeństwo

Kontekst naukowy:

- Prawo Harcerskie
- Statut

Proponowane formy realizacji:

- Dać doświadczenie „czynu patriotycznego”

- Spotkanie z seniorami
- Spotkanie z człowiekiem „ważnym dla Polski” (radny, działacz, historyk...)
- Poszukać wzoru w środowisku lokalnym (może wybrać patronką drużyny)
- W pracy jednostki udział w „czynach patriotycznych”
- Organizacja wspólnie z innymi kursantkami obchodów święta patriotycznego
- Nagrać kursem płytę z pieśniami patriotycznymi do wykorzystania w drużynach

3. CECHY CZŁOWIEKA - CELE PRACY WYCHOWAWCZEJ W DRUŻYNIE, A W SZCZEGÓLNOŚCI NAJBARDZIEJ POSZUKIWANE WE WSPÓŁCZESNEJ POLSCE.

- Odpowiedzialność za swoje czyny (zadania kursowe , postawa, podejście do kursu)
- Odpowiedzialność za wspólnotę (podejście do innych kursantek, kadry, prowadzących)
- Aktywność działań (udział w inicjatywach kursowych, pomysłowość, czynne uczestnictwo w zajęciach)
- Rzetelność wykonywanej pracy (zadania kursowe- oddawane rzetelnie, na piśmie, w terminie)
- Miłowanie kultury i tradycji narodowej (zajęcia kursowe, wyjście kulturalne)
- Otwartość na problemy Europy i świata (zadania kursowe- problemy społeczne- dyskusja)

WSZYSTKIE POWYŻSZE CECHY KSZTAŁTUJEMY POPRZEZ ZADANIA I PRZEZ CAŁY CZAS TRWANIA KURSU (przykłady w nawiasach)

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Potrafi ocenić siebie i sfery życia nad którymi powinna pracować
- Ma świadomość, że przewodniczka powinna mieć uporządkowane sfery życia, wie, że przejrzystość jej życia przekłada się na te, którym przewodzi, na drużynę
- Umie znaleźć narzędzia do pracy nad sobą
- Podjęła próbę charakteru (praca nad sobą w praktyce w czasie kursu), ważna umiejętność dobrania próby do osoby i umiejętność jej podsumowania – rozmowa z komendantką o próbie

Kontekst naukowy:

- Pismo Święte – Księga Przysłów
- Bill Hybels „Życie, które działa” ; „Kim jesteś, gdy nikt nie patrzy?”

Proponowane formy realizacji:

- Do każdego z punktu inne zadanie – w PRAKTYCE , bez wykładów, ciekawe formy
- Zajęcia jako myśl przewodnia w trakcie całego kursu:

I część: co mnie charakteryzuje, przewodnicy na mojej drodze, przewodnik górski, przewodniczka – zna, rozumie harcerstwo, kieruje się Prawem i Przyrzeczeniem (E.Grodecka „ O metodzie...”), aktywne rozwiązywanie problemów a lenistwo

II część: samodzielny wybór sfery życia , nad którymi trzeba pracować - w wyniku tego próba charakteru do podjęcia na kursie (konsultacja z komendantką)

III część: zniechęcenie a dyscyplina, służba w kontekście przypowieści

IV część: wybór ludzi bliskich, ich wpływ na nasze postępowanie pielęgnowanie współczucia -stosunek do ludzi pokrzywdzonych

V część: znaczenie słów w relacjach z drugim człowiekiem – prawda, milczenie, rozmowa, dyskusja, odmowa, przysięga

4. SŁUŻBA BLIŹNIM – PRZYSPOSOBIENIE DO SŁUŻBY

- Dialog z drugim człowiekiem (problemy komunikacji)
- Budowanie więzi międzyludzkich (problem alienacji człowieka)
- Animacja wspólnych działań
- Umiejętność pełnienia funkcji w rodzinie

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Wie, że prowadzenie drużyny jest służbą
- Potrafi rozwiązywać konflikty i wątpliwości na bieżąco
- Ma odwagę wyrazić własne zdanie (rozmawia z hufcową na bieżąco)
- Wie, jak tworzyć warunki do budowania więzi w gronie drużynowych hufca i wie, że to jej obowiązek/zadanie, potrafi wykazać się inicjatywą
- Potrafi współpracować z każdym, a jeśli nie potrafi to umie i wie jak i komu to powiedzieć
- Drużynowa w hufcu, w drużynie, szczepie i „zespołach”

Kontekst naukowy:

?

Proponowane formy realizacji:

- Harce
- Zadania indywidualne do realizacji np. w hufcu podczas kursu
- Ognisko
- Zadania grupowe nakierowane na te problemy
- Wieczorek poetycki,
- Pełnia (w teorii i praktyce, problemy niepełnosprawności)
- Analiza własnego potencjału – czym może się wykazać na polu hufca
- Zaangażować hufcowe w działanie zastępu drużynowych w hufcu, jako realizacji kursu, żeby kursantki zaangażować w działanie tego zastępu
- Więcej działania mniej wykładów

5. SŁUŻYĆ „CAŁYM ŻYCIEM”

- Umiejętność dokonywania wyborów w życiu, a poświęcenie i ofiarność

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Przykład własny harcerki
- Autorytety, wzory
- Dokonania w szkole, w otoczeniu, w harcerstwie
- Odpowiedzialność za swoje działanie, słowa
- Priorytety
- Organizacja czasu
- Potrafi zachować równowagę między działaniem w rodzinie, drużynie, szkole, pracy

kontekst naukowy:

- Uświadomić!!!

Proponowane formy realizacji:

- Prawdziwa, ambitna służba jako doświadczenie kursu
- Opowiadanie o własnej służbie, analiza własnej postawy
- Autorytety kursantek na zajęciach
- Służba w historii
- Opis służby na każdym polu
- Rzetelność działań, analiza konsekwencji podejmowanych decyzji- odpowiedzialność za służbę
- Poczucie wartości
- Czas na coś „ekstra”, realizacja prób na stopień
- Pole służby adekwatne do osoby
- Dyskusja o problemach jak pogodzić wszystkie sfery aktywności- co ważniejsze, co wybrać, jak ustalać priorytety, żeby nie zaniedbywać sfery rodzinnej, szkolnej, prywatnej, harcerskiej

II.

1. PODSTAWY PSYCHOLOGII WYCHOWAWCZEJ

- Warunki podjęcia samowychowania przez harcerkę
- Emocje i problemy emocjonalne oraz zachowania obronne
- Uczucia i ich wpływ na postawę
- Więzy i wzorce
- Wola (w tym świadome posłuszeństwo)
- Świadomy wybór

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła;

- Poszerzona metoda o kontekst naukowy (powinna znać pedagogiczny kontekst metodyki harcerskiej)
- Wie, że emocje i zachowania wynikają z konkretnych doświadczeń i że trzeba analizować źródło a nie same emocje
- Wie do kogo zwrócić z prośbą o pomoc dla harcerki
- Wie jak trafnie się komunikować z nastolatkami (udziela wiele pochwał)
- Rozwiązywanie problemów - istota słuchanie i opowiadanie o trudnościach, jak rozmawiać

Kontekst naukowy:

- P. personalistyczna
- P. wychowania

Proponowane formy realizacji:

- Studium przypadku
- Drama

2. PERSONALIZM CHRZEŚCJAŃSKI I PEDAGOGIKA BADEN- POWELLA NA TLE INNYCH, WSPÓŁCZESNYCH NURTÓW WYCHOWAWCZYCH (PEDAGOGIKA KRYTYCZNA, HUMANISTYCZNA) – SPRZECZNOŚCI ODDZIAŁYWAŃ WYCHOWAWCZYCH

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Zna różnice pomiędzy różnymi metodami wychowawczymi
- Zna konsekwencje wynikające ze stosowania tych metod wychowawczych
- Zna dobrze pedagogikę Baden – Powella , wie jak przekłada się na działanie w jej drużynie
- Dobra znajomość personalizmu chrześcijańskiego

Powyższych zagadnień nie trzeba w szerokim zakresie bo to nie są studia pedagogiczne

Kontekst naukowy:

?

Proponowane formy realizacji:

- Film o Bi Pi
- Obiektywne przedstawienie nurtów wychowawczych – harcerstwo na ich tle

3. INTEGRALNE WYCHOWANIE OSOBY

- Rozwój fizyczny
- Kształcenie zdolności spostrzegania i kojarzenia
- Pobudzenie aktywności intelektualnej i twórczej
- Czuwanie nad prawidłowym rozwojem uczuciowo- emocjonalnym
- Wychowanie do wolności
- Uzdalnianie do dokonywania słusznych wyborów (wybór dobra)
- Uzdalnianie do realizacji zamierzonych celów

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Wie, że stopnie i system tęczy jest oparty na powyższych wymaganiach i potrafi ułożyć próby w taki sposób aby wychowawczo były integralne

Kontekst naukowy:

- Psychologia rozwojowa

Proponowane formy realizacji:

Programowe przykłady realizacji kierunków wychowania w planie pracy

4. METODA HARCERSKA DLA ZUCHÓW, HARCEREK, WĘDROWNICZEK

- Podsumowanie zasad metodycznych w trzech poziomach wiekowych (uzupełnienie przez kursantki wiedzy z dwóch nieznanym sobie poziomów metodycznych)
- Wyłanianie problemów środowisk harcerskich z zakresu metodyki i wymiana doświadczeń (np. inspirowanie samodzielnych działań zastępów, animacja służby w drużynie)

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Potrafi wskazać elementy metodyki harcerskiej w trzech pionach metodycznych
- Rozumie cykl wychowania harcerskiego
- Wie jakie są problemy pozostałych pionów
- Doświadczyła poprawnie funkcjonującego systemu
- Nie myli form

Kontekst naukowy:

- Regulamin drużyny/gromady
- Lista lektur
- Program wychowawczy

Proponowane formy realizacji:

- Nie zajęcia o konkretnych metodach – nie wykład! Wystarczy dać zestawienie metodyki w poszczególnych pionach (znajduje się w bazie materiałów)
- Zbiórka (zaangażowanie się w jej przygotowanie) – wcześniej poznać tą metodykę, potem odszukać jej elementy na zbiórce, zobaczyć w praktyce, przygotować element zbiórki
- Obserwator na wizytacji

5. WYCHOWANIE KADRY NASTĘPCÓW

- Praca z następczynią
- Przekazywanie obowiązków
- Kryzysy kadrowe

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Wychowanie poczucia odpowiedzialności za swoje działanie
- Wychowujemy od samego początku – zastępowe + przyboczne świadomy nieprzypadkowy wybór
- Uświadomienie drużynie wartości funkcji – budowanie autorytetu
- Wymagania co do każdej z osób pełniących funkcje
- Podział obowiązków, wspólne decydowanie, budowanie więzi z następczynią, stawianie wymagań, podnoszenie poprzeczki
- Umożliwienie współpracy przyszłej drużynowej i przyszłej przybocznej
- Obrzędowe przekazanie
- To że są kryzysy nie znaczy, że trzeba obniżyć poziom

- Przedstawienie różnych wariantów kryzysów w drużynie – dyskusja
- Uświadomienie potrzeby pracy z kadrą zuchową

Kontekst naukowy:

- Konspekt –organizacja czasu – przekazywanie obowiązków, zlecenie zadań
- „Rzeka”

Proponowane formy realizacji:

- Przykłady pracy z kadrą śródrocznie i na wyjazdach
- Pokazać „Oświadczenie drużynowe”- tam jest mowa o obowiązku wychowaniu następczyni
- Dyskusje wszelkie – wymiana uwag, doświadczeń –jak odbyło się przekazanie w mojej drużynie- poruszyć aspekt obrzędowego, uroczystego przekazania, na ognisku
- Analiza podziału zakresu obowiązków we własnej drużynie
- Analiza sytuacji we własnej drużynie – system naprawy
- Warsztaty z delegowania uprawnień, komunikacji (porozumienie w kadrze), zarządzania czasem

III. 1. PLANOWANIE PRACY WYCHOWAWCZEJ W DRUŻYNIE

- Umiejętność wyłaniania celów wychowawczych
- Umiejętność przechodzenia od celów wychowawczych do głównych założeń programowych
- Umiejętność doboru form realizacji założeń wychowawczych
- Planowanie i organizowanie działań drużyny na rzecz osób niepełnosprawnych- to już powinno być przy służbie

Punkt 2 i 3 przerabiany na kursach metodyki przy planach pracy- aby nie dublować warto omówić cele SMART oraz planowanie perspektywiczne

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Na podstawie obserwacji potrafi napisać charakterystykę
- Potrafi wytłumaczyć celowość działań np. rodzicom
- Potrafi przygotować program (celowy) i stosuje formy pracy zgodnie z metodyką
- Wariant B – celowy (na deszcz)
- Służba – planowanie wychowawcze
- Potrafi patrzeć na harcerkę perspektywicznie (3 płaszczyzny rozwoju)
- Rozumie potrzeby rozwoju dziewczyn w różnym wieku

Kontekst naukowy:

- Program wychowawczy ZHR
- Personalizm chrześcijański
- Statut ZHR
- „O metodyce harcerskiej i jej stosowaniu”

Proponowane formy realizacji:

- Charakterystyka kursu i założeń dla kursu i indywidualnie
- Napisać plan perspektywiczny dla swojej drużyny/gromady

2. ZAISTNIENIE DRUŻYNY W ŚRODOWISKU DOMOWYM, OSIEDLOWYM. SZKOLNYM, PARAFIALNYM, WSPÓŁPRACA Z ORGANIZACJAMI I ADMINISTRACJĄ LOKALNĄ.

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Wie, jakie instytucje istnieją na terenie działania drużyny
- Wie czym się zajmują i umie określić zakres możliwości i sensownej współpracy
- Spotkała się z przedstawicielami wybranej instytucji– kontakt osobisty, zna tych ludzi
- Oczekiwania tych instytucji

- Dostrzega korzyści z takiej współpracy

Całe zajęcia o współpracy z... są na kursach metodycznych- nie robić teorii, nie dublować

Kontekst naukowy:

- Instytucje działające na terenie działania drużyny

Proponowane formy realizacji:

- Podjęcie współpracy z daną instytucją, z którą nie współpracowała
- Zwiad indywidualny/zespołowy
- Lista adresowo-kontaktowa
- Zostawić namiary tym instytucjom do siebie
- Pisanie sprawozdania z działalności drużyny, przedstawienie kim się jest, określenie możliwości współpracy
- Dyskusja- miejsce drużyny w społeczności lokalnej, co z siebie dajemy, czy jesteśmy potrzebni

3. ORGANIZACJA SAMODZIELNEGO OBOZU DRUŻYNY

- Formy obozowania
- Założenia organizacyjne
- Kwatermistrzostwo i finanse
- Program
- Odpowiedzialność i bezpieczeństwo

Tu mamy problem w jakim zakresie robić te zaj. bo info. pokrywają się z wiadomościami z kursu kierowników i kwatermistrzowskiego

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Wie , jakie trzeba podjąć kroki, aby zorganizować samodzielny obóz
- Wie z doświadczenia innych, że można zorganizować obóz, ale trzeba być do tego dobrze przygotowanym

Kontekst naukowy:

- Lektury („Kolonja zuchowa” A. Tatara)

Proponowane formy realizacji:

- Podział na 3 grupy: kolonia zuchowa, obóz harcerek, obóz wędrowniczek
- Przykłady (gazeta-artykuły, realne przygotowania), slajdy, zdjęcia
- Formalności (instytucje) – dla wszystkich
- Nie należy się zawężać do tematu obozu samodzielnego, ale też do obozu drużyny w ramach zgrupowania, zależnie od poziomu i potrzeb kursantek
- powiedzieć jak załatwić zgodę na wyjazd, jak wypełnić KO, powiedzieć o ubezpieczeniu

4. HIERARCHIA, ROZKAZODAWSTWO A DEMOKRACJA. PRAWA I OBOWIĄZKI INSTRUKTOREK PEŁNIĄCYCH SWOJĄ FUNKCJĘ.

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Zna przepisy państwowe dotyczące bezpieczeństwa i odpowiedzialności + KONSEKWENCJE – to jest teraz na kursie WYCHOWAWCÓW, nie dublować
- Potrafi zorganizować obóz drużyny
- Zna drogę służbową (dotyczy drużyny-hufca)
- Na swoich przełożonych zgodnie ze strukturą organizacji
- Zna formułę i zasady demokracji
- Zna swoje prawa i obowiązki (Służba instruktorska- prawa i obowiązki instruktorki i inne regulaminy)
- Wie, że jej obowiązkiem jest własny rozwój (phm) i odpowiedzialność za organizację
- Zna sposób podejmowania i przebiegu decyzji (wybory) w ZHR (uwzględniając ,że jest to stowarzyszenie)

- Zna cel walnych spotkań instruktorskich

Kontekst naukowy:

- Regulamin służby instruktorskiej
- Przepisy państwowe dotyczące bezpieczeństwa i odpowiedzialności
- Statut
- Konstytucja
- Regulamin drużyny

Proponowane formy realizacji:

- Inscenizacja zbiórki wyborczej
- Przeczytać regulaminy
- Dyskusja – specjalista
- Spotkanie z delegatami –oni mogą opowiedzieć jak wyglądają wybory, co się na nich robi
- Spotkanie z władzami
- Inscenizacja zdobycia zgody na podobóz

IV.

1. HISTORIA HARCERSTWA I ORGANIZACJI HARCEREK

- Sylwetki instruktorów i instruktorek

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Spotkanie z seniorkami ruchu żeńskiego (znaczące instruktorki)
- Zna życiorysy ważniejszych instruktorek dla Organizacji Harcerek (podziała na metodykę)
- Potrafi odnieść historię harcerstwa do historii Polski
- Potrafi wpisać w plan obozu historię miejsca, do którego jedzie
- Potrafi zaplanować obóz tak, aby „zaistnieć” w społeczności – to raczej przy współpracy z...

Kontekst naukowy:

- Lista lektur (Grodecka, Zawadzka, 1911-1945)
- Życiorysy instruktorek i instruktorów
- Miejsca – muzeum, tablica, IPN
- Dokumenty, kroniki

Proponowane formy realizacji:

- Dyskusja spotkanie z seniorką – na początku jako uroczyste rozpoczęcia kursu
- Służba
- Ognisko o instruktorkach znanych i nieznanach (każda dostaje inną instruktorkę i musi o niej się dowiedzieć) w oparciu o cechy wodza
- Potrafi wykorzystać tę wiedzę w pracy drużyny

2. ZHR NA TLE ORGANIZACJI HARCERSKICH

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Potrafi wskazać podobieństwa i różnice (szczególnie ZHP)
- Zna kontekst historyczny historii podziału na ZHR/ZHP
- Potrafi wskazać wspólne cele tych organizacji
- Ważne, żeby nie było takiego „negatywnego rozróżnienia” !
- Krótkie informacje o innych organizacjach niż ZHP

Kontekst naukowy:

- Statut ZHR
- Statuty pozostałych organizacji harcerskich

Proponowane formy realizacji:

- Zobaczyć zbiorke i niech ktoś „mądry” opowie np. Komisja Historyczna
- Współpraca

3. STRUKTURA ZHR I PODSTAWY FUNKCJONOWANIA

- Statut
- Zarys programu wychowawczego ZHR

Harcerka potrafi/wie/doświadczyła:

- Zna plan pracy hufca
- Umie zrealizować plan pracy drużyny w oparciu o plan pracy hufca
- Współtworzy plan pracy hufca
- Zna nazwiska ważne w strukturze ZHR- władze

Kontekst naukowy:

?

Proponowane formy realizacji:

- Zbiórka hufca
- Więcej praktyki

KALENDARZ DZIAŁAŃ PRZED I PO KURSIE

O CZYM PAMIĘTAĆ PRZED KURSEM

Co	W jakim terminie	Uwagi
Wybór komendantki kursu	min. 3 mies. przed planowanym kursem	Komendantka MSI z pomocą zespołu pwd. poszukuje komendantki kursu (najlepiej, aby była nią harcmistrzyni, lub doświadczona podharcmistrzyni).
Wybór kadry i ustalenie terminów wyjazdów kursowych	min. 2 mies. przed planowanym kursem	Komendantka kursu wybiera sobie kadrę (optymalna ilość to 3 osoby, najlepiej z różnych pionów i środowisk) i przedstawia ją do zatwierdzenia komendantce MSI (dopuszczalna również sytuacja odwrotna- komendantka MSI proponuje do akceptacji komendantce kursu poszczególne drużyny do kadry), następnie komendantka MSI kieruje pismo do komendantki chorągwi o powołanie kadry w rozkazie. Kadra ustala czas trwania kursu (max 2-3 miesiące, w tym jeden dłuższy wyjazd 4-5 dni) oraz dokładne terminy poszczególnych wyjazdów.
Zgłoszenia	min. 2 mies. przed planowanym kursem	Komendantka MSI zbiera od hufcowych wstępne zgłoszenia kandydatek na kurs, a następnie przekazuje je osobie odpowiedzialna w zespole pwd za zbieranie zgłoszeń, która opracowuje tabelę kursantek wg. wzoru, dba o uzupełnienie brakujących danych po czym przekazuje kompletną listę komendantce kursu oraz komendantce Szkoły (do wiadomości).
Rozmowa z kursantkami	min. mies. przed kursem	Komendantka kursu kontaktuje się telefonicznie ze wszystkimi kursantkami w celu zweryfikowania ilości zgłoszonych kandydatek na kurs.
Informacja do rozkazu	min. miesiąc przed kursem	Po telefonicznej weryfikacji komendantka kursu wysyła do komendantki MSI zweryfikowaną listę kursantek. Komendantka MSI przekazuje pismo komendantce chorągwi z prośbą o powołanie kursantek na kurs.
Powołania listowne- obrzędowe	min. miesiąc przed kursem	Jednocześnie kadra kursu wysyła kursantkom W FORMIE LISTOWNEJ obrzędowe zaproszenia (wzór listu w załączniku nr 2a) do uczestnictwa w kursie (podanie terminów spotkań, szczegóły dot. pierwszego wyjazdu, warunki zaliczenia kursu itd). Kolejne informacje mogą być przekazywane mailowo, telefonicznie.
Plan pracy	oddać do zatwierdzenia min. 3 tyg. przed rozpoczęciem pierwszych zajęć kursowych	Kadra pisze plan pracy zawierający przede wszystkim zajęcia objęte minimum kursu pwd.(należy w nim zawrzeć analizę sytuacji, cele wychowawcze adekwatne do kursantek i sytuacji, konkretnie formy pracy- realizacji założeń kursu, zadania i kryteria ich oceny; mile widziane również inne ciekawe zajęcia spoza minimum) Plan należy przekazać komendantce MSI do zatwierdzenia. Planując, należy zrobić wszystko, aby zajęcia podczas kolejnych dni tworzyły sensowne bloki tematyczne i dopasowywać wykładowców do zajęć a nie odwrotnie, bo wtedy robi się chaos.
Listy do prowadzących Konspekty zajęć	min. 3 tyg. przed kursem	Warto aby większość zajęć prowadziły doświadczone instruktorki, głównie harcmistrzyni, aby kursantki mogły bliżej poznać grono instruktorek chorągwi. Mile widziani również sprawdzeni eksperci spoza ZHR (duchowny, psycholog, ...) Do wszystkich prowadzących zajęcia wysyłamy list (wzór w załączniku nr 2b) z prośbą o przeprowadzenie zajęć (w tym szczegółowe wytyczne co do poruszanej tematyki) i dostarczenie konspektu min. 3 dni przed zajęciami (można wówczas sprawdzić czy plan jest zgodny z oczekiwaniami kadry, skorygować wątpliwe punkty, uzupełnić oraz skserować konspekt dla kursantek + 1 kopia do materiałów MSI).
Informacja o kursie na www	miesiąc przed kursem	Opracowanie krótkiej informacji na stronę www chorągwi na temat kursu (termin, kadra, warunki uczestnictwa).
Druki od referentek i	przed kursem	Podczas kursu należy odnosić się jedynie do zatwierdzonych i aktualnie

Komendantki MSI		obowiązujących dokumentów (np. arkusze wizytacyjne, wzory planów pracy, wzory rozkazów, arkusze kategoryzacyjne) które mogą się przydać np. podczas zajęć o metodyce. Należy je odpowiednio wcześniej pobrać od Referentek. Ponadto obowiązuje materiał o zdobywaniu stopnia pwd opracowany w ramach konferencji o stopniach w 2007 roku (do pobrania u Komendantki MSI)
Książka pracy kursu	przed kursem	Przed kursem należy przygotować książkę pracy. Prawdopodobnie prowadzona i oddana do dokumentacji po kursie będzie służyła pomocą kolejnej komendantce kursu.
Materiały MSI	przed kursem	MSI SILOE dysponuje bazą wykładowczyń, wykazem literatury kursowej (załącznik nr 3), listą przykładowych zadań kursowych (załącznik nr 4), skrzynią obrzędową oraz bazą materiałów szkoleniowych, które warto wykorzystać i rozdać kursantom. Ponadto należy zapoznać się ze skryptem, obrzędowością oraz skorzystać z wniosków i uwag przekazanych przez zespół pwd. na spotkaniu przed kursem.
Finanse	przed kursem	Trzeba pamiętać, aby kurs nie był zbyt drogi. Kadra kursu otrzyma informację o zasadach rozliczania i kwocie dofinansowania, którą otrzyma z pieniędzy szkoły / chorągwi, ewentualnie o zadaniach, które należy wykonać na kursie w ramach grantu. W ramach rozliczeń warto w miarę możliwości uwzględnić zwrot dojazdów dla prowadzących oraz dla kursantek, które dojeżdżają z daleka.

O CZYM PAMIĘTAĆ PO KURSIE

Co	W jakim terminie	Uwagi
Ewaluacja	oddać wraz z pozostałą dokumentacją kursu max. miesiąc po zakończeniu kursu	warto aby kursantki w trakcie kursu wypełniały ankiety ewaluacyjne lub opisywały każde zajęcia (jak oceniają merytorycznie, jaka była osoba prowadząca i przede wszystkim czy dowiedziały się czegoś nowego- formę ankiety ustala kadra kursu; może to być również „list do prowadzącego”, w którym kursantki opiszą jak odebrały zajęcia). Na koniec kursu kursantki podsumowują w formie pisemnej i anonimowej cały kurs i przedstawiają wnioski na przyszłość. Ankiety ewaluacyjne należy oddać wraz z pozostałą dokumentacją kursu. Kadra podsumowuje każdy dzień w książce pracy, dlatego też na każdym zajęciu powinna być obecna co najmniej 1 osoba z kadry. Wnioski znajdują się także w raporcie pokursowym. To bardzo pomaga w trakcie kursu i przy organizacji kolejnych edycji.
Podziękowanie dla prowadzących	zaraz po zajęciach lub niezwłocznie po zakończeniu kursu	Miłym akcentem są podziękowania dla prowadzących (forma dowolna- mogą je przygotować również kursantki).
Zadania kursantek	max. miesiąc od zakończenia zbiorów kursowych	Kadra kursu powinna opracować konsekwencje za brak terminowości i podać do wiadomości kursantom. Zadania można zatwierdzać maksymalnie do miesiąca po zakończeniu zbiorów kursowych. Wtedy też najpóźniej komendantka kursu informuje komendantkę MSI kto ukończył kurs a kto nie.
Zaświadczenia obrzędowe i zaświadczenia o ukończeniu kursu	na ostatnim spotkaniu kończącym kurs	Należy pamiętać o wcześniejszym podpisaniu zaświadczeń przez komendantkę MSI. Zaświadczenia numerujemy w kolejności w każdym roku kalendarzowym: 1/2009, 2/2009 itd. Na zaświadczeniach obrzędowych z tyłu można zamieścić coś indywidualnego, charakteryzującego daną edycję kursu (wzory zaświadczeń w załączniku nr 5)
Podsumowanie z kadrami	max. 2 tygodnie po zakończeniu kursu	Warto zorganizować spotkanie podsumowujące kurs w gronie samej kadry, aby zgromadzić wnioski, przygotować/uzupełnić dokumentację.
Podsumowanie z	max. miesiąc po	WNOSKI- co dobre, co poprawić, co się powtarza- modyfikacja

zespołem pwd i hufcowymi	zakończeniu kursu	tematyki podsumowanie w gronie zespołu pwd. oraz hufcowych (pozwoli to na udostępnienie informacji i wniosków po kursie szerszemu gronu, umożliwi wymianę opinii o kursie, pozwoli na zadanie pytań itp.) Na to spotkanie należy przynieść całą dokumentację kursową.
Opinie o kursantkach	W terminie wyznaczonym przez Komisję Instruktorską	Warto robić notatki o kursantkach na bieżąco, już w trakcie kursu, co ułatwi napisanie rzetelnej, konkretnej opinii na koniec (wzór opinii w załączniku nr 6). Opinie należy dostarczyć bezpośrednio do Komisji Instruktorskiej.
Dokumentacja kursowa	max. miesiąc po zakończeniu kursu	Dokumentację należy oddać na spotkaniu kadry kursu z zespołem pwd. i hufcowymi. Po kursie kadra oddaje: <ul style="list-style-type: none"> - starannie i w całości wypełniony raport pokursowy, - książkę pracy, - listę osób, które nie ukończyły kursu z powodami braku ukończenia - konspekty zajęć przygotowane przez prowadzących do bazy materiałów MSI (w wersji papierowej i elektronicznej), - uzupełnioną o nowe instruktorki bazę wykładowczyń wraz z opinią o zajęciach - zadania kursantek, - ankiety ewaluacyjne kursantek, - pożyczone materiały (skrypt, materiały obrzędowe), - wspólne zdjęcie kursu i listę kursantek, które go ukończyły na stronę www, - kwatermistrzyni kursu przekazuje wskazanej osobie kompletną dokumentację finansową kursu.
Opinie o kadrze i druwnach prowadzących zajęcia	w terminie wyznaczonym przez Komisję Instruktorską	Jeśli opinie te są potrzebne druwnom do stopni instruktorskich.

PRAKTYCZNE PORADY I POMYSŁY DLA KADRY KURSU PWD

- Warto poczynić kroki w celu podniesienia rangi kursu np. poprzez spotkanie z seniorką, z ciekawym człowiekiem.
- Należy zadbać, aby zarówno kadra jak i prowadzące były **wzorowo umundurowane i nosiły KRAJKĘ**-tworzymy wspólnotę instruktorów.
- Obrzędowość kursu zbudowana jest wokół nazwy „W DRODZE”. W obrzędowej skrzyni znajdują się materiały dekoracyjne oraz zeszyt z opisanymi obrzędami i zwyczajami kursowymi. Każdy kolejny kurs może tam wpisywać swoje piosenki, obrzędy itd. Nie trzeba wykorzystywać wszystkich elementów obrzędowości, trzeba rozsądnie dopasować ją do czasu kursu, kursantek, warunków. Kurs powinien kontynuować dobrą tradycję tworzenia **Kroniki**.
- Na samym początku należy poinformować kursantki, że warunkiem zaliczenia kursu jest obecność na **WSZYSTKICH** zajęciach (w indywidualnych, wyjątkowych przypadkach obowiązują odrębne wytyczne MSI-decyduje komendantka kursu po konsultacji z komendantką MSI) i zaliczenie **WSZYSTKICH** zadań w terminie. W związku z tym kursantki same muszą podjąć przemyślaną decyzję czy ich sytuacja szkolna, rodzinna, zdrowotna itd. pozwala im na uczestnictwo w kursie i należy im o tym przypomnieć (dzięki temu można później uniknąć nieobecności na zajęciach).
- Na początku kursu warto poświęcić czas (w dowolnej formie) na poznanie oczekiwań kursantek w stosunku do kursu (jak go sobie wyobrażają, czego chcą się nauczyć, itd.) i starać się je uwzględnić w trakcie kursu.
- **OBOWIĄZKOWO** w trakcie kursu wybrana członkini Komisji Instruktorskiej prowadzi zajęcia dotyczące samej próby przewodniczki (omawia zadania, tłumaczy wymagania itp.).
- Na kursie powinna mieć miejsce wyrazista praca z Prawem Harcerskim.
- Warto docenić na kursie możliwości wspólnej wędrówki/gry terenowej/harców puszczańskich lub miejskich-wyczyn, obcowanie z pięknem przyrody/ kultury, nawiązywanie więzi .
- Służba na kursie powinna mieć w szczególności wymiar praktyczny (np. jeśli zespół PEŁNIA to nie tylko w teorii, ale również w praktyce, z niepełnosprawnymi). Służba powinna być wcześniej przygotowana, ambitna, przemyślana. Jeśli nie wybieracie formy praktycznej, należy dać kursantkom możliwość kontaktu z człowiekiem który ma bogate, głębokie doświadczenie służby, jest autorytetem w tej dziedzinie, potrafi o tym opowiedzieć.
- Kursantki muszą mieć czas na realizację zadań pomiędzy spotkaniami. Nie należy przesadzać z ilością zadań. Trzeba jasno określić kryteria oceny zadań (forma, treść, rzetelność realizacji). Większość zadań kursantki powinny relacjonować w formie pisemnej (należy zbierać te zadania i oddać wraz z raportem pokursowym do dokumentacji kursu) .
- Należy pamiętać o urozmaiceniu, wykorzystaniu różnych form pracy oraz wykorzystaniu terenu w miejscu gdzie odbywa się kurs.
- Warto dodatkowo zabrać na dłuższy wyjazd jedną osobę wyłącznie do gotowania.
- Warto wcześniej pomyśleć o takich rzeczach jak zabranie flagi państwowej (maszt flagowy), ewentualnie o potrzebnym sprzęcie turystycznym czy pionierskim, materiałach na tablicę rozkazów. Kursantki lubią znać harmonogram dnia, więc warto go wywiesić w widocznym miejscu.
- Podczas całego kursu należy myśleć o wychowaniu następczyni. Warto aby w kadrze kolejnego kursu zawsze znalazła się osoba, która była na poprzednim, lub członkini zespołu pwd. z doświadczeniem kursowym.

POMYSŁY DO WYKORZYSTANIA NA KURSIE:

- obrzędowy plan dnia „W DRODZE” / obrzędowa piosenka każdego kursu / obrzędowa teczka na materiały kursowe,
- temat przewodni kursu np. historia chorągwi - przez cały kurs, po każdym zajęciach kursantki otrzymują ksera (fragmenty listów, kronik, zdjęcia, zapiski, odznaki). Zgromadzenie wszystkich materiałów i zapoznanie się z nimi gwarantuje dogłębne i wielopłaszczyznowe poznanie danego tematu i wzbogaca wiedzę kursantek, którą potem mogą wykorzystać do zajęć w drużynach,
- spotkania przy herbacie- podwieczorki z podsumowaniami, dyskusjami, prezentacjami (np. o organizacjach harcerskich, sylwetkach instruktorów),
- różne formy modlitwy / modlitwa kursowa,
- śpiewnik kursowy,
- CD ze zdjęciami dla kursantek,

JEŻELI MOŻLIWOSCI FINANSOWE KURSU NA TO POZWALAJĄ (wygrane granty) można zorganizować:

- ambitne wyjście kulturalne (teatr, opera, ...).

- 1 dniowe profesjonalne szkolenie zakończone otrzymaniem certyfikatu, pozwalające na zdobycie doświadczenia przydatnego w dorosłym życiu (np. możliwość wpisania szkolenia do CV). Takie szkolenie podnosi rangę kursu, daje konkretny efekt i nowe przydatne w życiu umiejętności. Przykładowe tematy szkolenia: zarządzanie czasem i stresem oraz delegowanie uprawnień, komunikacja w zespole oraz rozwiązywanie konfliktów, mowa ciała, trening asertywności itp.

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr 1 – wzór powołania – jeszcze chyba nie powstał

Załącznik nr 2a – list do kursantek

*„Wszystko, co przeżywamy, to tylko jakieś etapy, jakieś stacje. To, co dziś wydaje się wielkim osiągnięciem, jutro odpada, bo poszliśmy już dalej. **Trzeba być zawsze w drodze.**” - Anna Kamińska*

Druhno!

Mamy zaszczyt zaprosić Cię do udziału w **Kursie przewodniczek „W drodze”**. Trasa jest trudna, wymagająca wysiłku i wytrwałości – ale przecież w mundurze przeszłaś już niejedno. Nie będzie łatwo, lecz trzeba wspiąć się wysoko by móc zobaczyć więcej.

By wziąć udział w naszej wspólnej wędrówce, uporządkuj swoje sprawy rodzinne, szkolne i prywatne. Kurs będzie wymagał od Ciebie zarówno chęci, jak i czasu.

Na kurs nie zostanie powołana żadna druhna, która nie ma otwartej próby na stopień wędrowniczki. Zadbaj o to jeszcze przed naszym pierwszym spotkaniem.

Kurs przewodniczek nie jest połączony z kursem wychowawców kolonijnych.

Oczekujemy od Ciebie zaangażowania.

Swoją udział w kursie (oraz numer rozkazu otwarcia wędrowniczki) potwierdź(miejsce – data- godzina)

Wtedy też musisz dokonać wpłaty za kurs w wysokościzł.

Jeżeli nie możesz przyjść napisz na adres mailowy lub zadzwoń.....

Bądź rzetelna, tak, byśmy mogły na sobie polegać, co na wspólnej drodze jest szczególnie ważne.

Nasza pierwsza zbiórka rozpocznie się.....(miejsce – data- godzina). Obowiązuje ekwipunek..... Pożegnamy się (data, godzina)

Drugie spotkanie będzie miało miejsce w dniach.....(miejsce – data- godzina)

Pożegnamy się (data, godzina)

By zaliczyć kurs, obowiązkowa jest obecność na wszystkich zajęciach.

W razie pytań i wątpliwości pisz na adres e-mail podany wyżej.

Czuwaj!

Do zobaczenia!

Kadra kursu

.....

LIST MOŻE BYĆ UZUPEŁNIANY I MODYFIKOWANY PRZEZ KADRĘ KURSU

Załącznik nr 2b – list do prowadzących zajęcia

„Wszystko, co przeżywamy, to tylko jakieś etapy, jakieś stacje. To, co dziś wydaje się wielkim osiągnięciem, jutro odpada, bo poszliśmy już dalej. **Trzeba być zawsze w drodze.**” - Anna Kamińska

Druhno!

Postawiłyśmy przed Tobą zadanie nauczenia kogoś jak być dobrą drużynową, harcerką, instruktorką. Czy można jednak opowiedzieć tę wiedzę?

Prosimy, żebyś swoim działaniem przekazała naszym kursantkom najważniejsze harcerskie wartości i umiejętności, tak aby doświadczyły tego, co chcesz im przedstawić. Zaprosiłyśmy Cię, bo jesteś mistrzem w swojej dziedzinie.

Przygotuj skrypt ze swoich zajęć i prześlij go do..... Na adres..... Zostanie on dołączony do dokumentacji i przekazany kursantkom.

Kluczem do sukcesu jest umiejętność, a wiedza kilkoma pierwszymi krokami na drodze do niego. Pomóż druhom iść po niej pewnym krokiem.

Czuwaj!
Kadra kursu

LIST MOŻE BYĆ UZUPEŁNIANY I MODYFIKOWANY PRZEZ KADRĘ KURSU

Załącznik nr 3- wykaz literatury odpowiedni do stopni harcerskich- poziom kursu pwd to wędrowniczka/HR!!!

Ochotniczka

„Wilk, który nigdy nie śpi” – Walter Hansen
„Opowiadania z życia Skauta Naczelnego” – Stanisław Kapiszewski (wybrane fragmenty)
„Andrzej Małkowski” – Aleksander Kamiński (wybrane fragmenty)
„Druhna Oleńka. Olga Małkowska 1888 – 1979” - (wybrane fragmenty)
„Olga Małkowska. Życie i działalność” – Zofia Florczak, Anna Krassowska – Olszańska (wybrane fragmenty)
„Druhno Oleńko! Druhu Andrzeju!” – Barbara Wachowicz
„Tropami powstańczej przesyłki. Zapiski Zawiszaka” – Jerzy Kasprzyk
„Kamienie na szaniec „ – Aleksander Kamiński

Tropicielka

„Harcerki 1911 – 1939. Historia, program, wychowanie” – pod redakcją Jadwigi Ranieckiej – Bobrowskiej (wybrane fragmenty)
„Harcerki 1939 – 1945” – pod redakcją Marii Straszewskiej (I wydanie) oraz Krystyny Wyczańskiej (II wydanie) – (wybrane fragmenty)
„Z dziejów harcerstwa polskiego 1910 – 1939” – Wacław Błażejowski
„Ćwicy z warowni "Śląsk" - Tadeusz Kur
„Harcerstwo w obronie Warszawy 1939” – Michał Haykowski
„Szare Szeregi. Harcerze 1939 – 1945” – pod redakcją Jerzego Jabrzemskiego (wybrane fragmenty)
„Wieża spadochronowa. Harcerze śląscy we wrześniu 1939” - Kazimierz Gołba
„Wspomnienia harcerzy – uczestników obrony Lwowa we wrześniu 1939 roku” – wybór Janusz Wojtycza
„Józef Kret. Opowieść o harcerskiej wierności” – Krystyna Heska – Kwaśniewicz
„Józef Grzesiak 'Czarny'" – Aleksander Kamiński, Antoni Wasilewski
„Gawędy o tych, które przewodziły” – część 1, 2, 3 – Anna Zawadzka
„Florian Marciniak. Naczelnik Szarych Szeregów" – Stanisław Broniewski
„Jerzy Braun” – Maria Żychowska
„Kamyk na szańcu. Gawęda o Druhu Aleksandrze Kamińskim” – Barbara Wachowicz
„Rudy, Alek, Zośka – o bohaterach „Kamieni na szaniec” – Barbara Wachowicz

Samarytanka

„Dzieje harcerstwa żeńskiego w Polsce w latach 1911 – 1948/49” – Anna Zawadzka
„Harcerstwo żeńskie w Warszawie w latach 1911 – 1949” – Anna Zawadzka
„Harcerze wierni do ostatka” – Józef Kret
„Materiały do historii krakowskiego harcerstwa żeńskiego w latach 1911 – 1939” – Maria Irena Mileska
„Mury. Harcerska konspiracyjna drużyna w Ravensbruck” – praca zbiorowa pod red. Józefy Kantor
„Polskie harcerki w dziesięcioleciu 1911 – 1921” – Janina Opieńska-Blauth
„Pod żaglami „Grażyny” – Maria Appelt
„Szkoła Instruktorska Harcerstwa Żeńskiego na Buczu” – Anna Zawadzka
„To ‘Zośki’ wiara! Gawęda o Harcerskim Batalionie Armii Krajowej ‘Zośka’ „ – Barbara Wachowicz
„Walczące Grodno” - Jan Siemiński
„W stronę zachodzącego słońca. Życiorysy wpisane w polską historię” – Tomasz Strzembosz

Wędrowniczka i Harcerka Rzeczypospolitej

„Alert trwał 5 lat. Harcerki i harcerze w KL Auschwitz” – Zygmunt Zonik
„Bohaterowie „Kamieni na szaniec” w świetle dokumentów” – opracowanie i wybór tekstów Tomasz Strzembosz
„Harcerstwo polskie poza granicami kraju od zarania do 1930 roku w relacjach i dokumentach” – Robert K. Daszkiewicz
„Harc mistrz Rzeczypospolitej. Stanisław Sedlaczek” – ks. Marian Sedlaczek. Wanda Sedlaczek
„Harcerstwo Ziemi Tarnowskiej” – Maria Żychowska
„Pełnić służbę Bogu i Polsce. Harcerstwo Polskie („Hufce Polskie”) 1939 –1945 – Grzegorz Ciura
„Ruch Harcerski Rzeczypospolitej 1983 – 1989” - Jerzy Parzyński
„W harcerskiej służbie. Związek Harcerstwa Polskiego na Obczyźnie 1946 – 1996” – Juliusz Englert, Jerzy Witting
„Związek Harcerstwa Polskiego w Niemczech. Zarys historyczny ze szczególnym uwzględnieniem lat 1933-1939 – Henryk Kapiszewski
„Związek Harcerstwa Polskiego na Wschodzie 1940 – 1948” – Leonidas Kliszewicz
„Z dziejów harcerstwa śląskiego. Rozwój i działalność harcerstwa na Górnym Śląsku w latach 1920-1945” – praca zbiorowa
„Związek Harcerstwa Polskiego w latach 1944 – 1950. Powstanie, rozwój, likwidacja” – Julian Kwiek

LISTA MOŻE BYĆ UZUPEŁNIANA PRZEZ KADRĘ KURSU

Załącznik nr 4- przykładowe zadania kursowe

PROPONOWANE ZADANIA DLA KURSANTEK:

- Przeczytać książkę harcerską z wykazu literatury lub inną wskazaną lub zatwierdzoną przez komendantkę kursu – **OBOWIAZKOWO!**
- Odwiedzić zbiórkę pionu, o którym najmniej wiesz (zapoznać się z metodyką, zobaczyć jak to działa w praktyce, pomóc w przygotowaniu elementu zbiórki, opisać spostrzeżenia)
- Przygotować wybrany, interesujący problem społeczny do omówienia w dyskusji
- Podjąć w praktyce współpracę z instytucją, z którą nie miałaś wcześniej do czynienia
- Zgromadzić informacje innej niż ZHR organizacji harcerskiej w Polsce i zaprezentować je innym kursantkom w ciekawej formie
- Rozpisać i otworzyć sprawność
- Przygotować gawędę zawierającą słowa: "Trzeba być zawsze w drodze."
- Napisać własną modlitwę i poprowadzić ją
- Wykonać kartę do kroniki

LISTA MOŻE BYĆ UZUPEŁNIANA I MODYFIKOWANA PRZEZ KADRĘ KURSU

Załącznik nr 5 – zaświadczenia – w dokumentach PDF

Załącznik nr 6- formularz opinii o kursantkach

Informacja o ukończeniu kursu
(w ramach próby przewodniczki)

Druhna

Przydział służbowy: Hufiec

Drużyna

Ukończyła kurs

Organizowany przez w dniach

w

komendantka kursu

Na podstawie udziału w kursie stwierdzam, że Druhnie

Można powierzyć funkcję

Wyróżniła się ona:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

W toku dalszej służby należy zwrócić szczególną uwagę na:

.....

.....

Inne uwagi:

.....

.....

data

.....

komendantka kursu